

Rimstad: Lad mig begynde med at sige, at dette lovforslag er skrevet i et for menigmand temmelig uforståeligt kancellisprog. En prøve herpå er den foreslåede § 57 a's allerførste sætning. Den er en lang og træls omgang, hvori meningen nok er til stede, men hvor evnen til at udtrykke sig kort og klart mangler i sørgelig grad.

Og mens vi er ved sproget, så lad mig lige anføre, at der i stk. 3, 3. linje, er brugt ordet „bør“. Der står: „indkaldelserne til generalforsamlingerne bør sendes i anbefalet brev til enhver noteret aktionær.“ Efter min opfattelse kan man overhovedet ikke i en lov anvende ordet „bør“, for en lov er jo ikke en forskrift i takt og tone eller en brugsanvisning, men et stykke papir med klare bestemmelser om, hvordan borgerne i de enkelte tilfælde skal forholde sig. Ordet „bør“ er det derfor nok bedst at erstatte med ordet „skal“.

Hvad selve lovforslagets principper angår, så siger den højtærede handelsminister i sin fremsættelse, at de er koncentreret om to ting, dels at aktieselskabsvedtægter efter lovforslaget skal kunne ændres således, at bestyrelsens samtykke skal indhentes ved overdragelse af stemmeberettigede aktier, dels at vedtægterne skal kunne ændres således, at ingen aktionær får stemmeret for mere end en nærmere fastsat del af aktiekapitalen. I begge tilfælde skal sådanne vedtægtsændringer kunne ske gennem kvalificeret majoritet, sat til $\frac{4}{5}$ — i første omgang af hele aktiekapitalen, i anden omgang kun af den fremødte del af aktiekapitalen.

Mit parti er meget betænkelig ved disse to ændringer, der efter vor mening griber alt for dybt ind i selve ejendomsrettens princip. Et aktiekøb betyder jo overtagelse af en bestemt ejendomsandel, for hvilken der gælder særlige regler. Nogle af disse regler kan ændres ved flertalsbeslutninger, andre kun ved enstemmighed, og det er disse sidste regler, d. v. s. det virkelige grundlag for aktiernes værdi, man nu vil røre ved. Det forekommer ikke at være helt ærligt spil.

Jeg ved udmærket godt, at det er vor hjemlige industrikapitals forbliven på danske hænder ved en eventuel indtræden i fællesmarkedet, dette lovforslag foregiver at sikre, men jeg synes, at der her rejser sig

to spørgsmål, som det er vigtigt at få besvaret, nemlig: er sådanne bestemmelser som de i lovforslaget indeholdte nødvendige, er de fordelagtige, og er de i bekræftende fald i Romtraktatens ånd? Det andet spørgsmål er — hvis de er nødvendige, og hvis de er om ikke netop i traktatens ånd så dog inden for dens praksis — gør dette lovforslag da ikke så megen skade i tilfidsforholdet mellem kapital og statsmagt, at man bør søge andre veje til afhjælpning af problemerne omkring uønskede udenlandske kapitalinvesteringer?

Vort parti ønsker at se, om en kommende udvalgsbehandling gennem en betænkning bringer os nærmere til en besvarelse af alt dette. Indtil da vil vi nøjes med at udtale vore betænkeligheder ved dette lovforslag.

Handelsministeren (Barnsgaard): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for den velvillige behandling, og selv det ærede medlem hr. Rimstad må jeg vel have lov at sige gav udtryk for en vis velvillig indstilling over for det, der ligger bag lovforslaget. Det er klart, at der med en lovgivning på den baggrund, der er for den, og på så indviklet et område, som der her er tale om, må gøre sig nogle af de betænkeligheder gældende, som er kommet til udtryk, spændende fra det, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen drog frem, til det, som det ærede medlem hr. Rimstad fremdrog til sidst.

Men jeg tror ikke, jeg kan være enig i den indstilling, som både det ærede medlem hr. Kai Moltke og det ærede medlem hr. Rimstad gav udtryk for ganske vist med, skal jeg sige absolut modsat fortegn: at dette ikke skulle være i overensstemmelse med, henholdsvis muligt, at opretholde under Romtraktaten under et eventuelt dansk medlemskab af fællesmarkedet. Det synes, som om man har en forestilling om, at der inden for de lande, der i øjeblikket danner fællesmarkedet, er en fælles lovgivning på aktieselskabsområdet. Skulle man have en sådan opfattelse, vil jeg gerne meget stærkt understrege, at det er netop det, man ikke har, at man tværtimod på dette område endnu ikke har bevæget sig ind i et forsøg på at harmonisere lovgivningen i de forskellige lande. Derfor er der, så vidt